

Протокол

№

гр. София, 20.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3959** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:42 часа се явиха:

Жалбоподателят - И. Б. С.: редовно призована, явява се лично и с адвокат Т. Р., редовно упълномощен отпреди с пълномощно на лист 8 по делото и приет от съда от днес.

Ответникът - директорът на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град (ТП на НОИ С.-град): редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Д. П., редовно упълномощена отпреди с пълномощно, което представя в днешното съдебно заседание и приета от съда от днес.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка ведно със съдържащите се в нея документи.

Адвокат Р.: От името на доверителката си заявявам, че поддържам подадената жалба. Моля да приемете представените с нея писмени доказателства. Не възразявам да се приеме административната преписка. Представям и моля да приемете удостоверение за раждане на детето С. Л. Лемес - дъщерята на жалбоподателката, родено на 29.08.2021 г. в България, епикриза от Родилна клиника на Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология – [фирма], [населено място], удостоверяваща раждането, както и трудов договор № 093 от 01.07.2021 г. сключен от жалбоподателката с МГ А. Е.. В днешното съдебно заседание водим и моля да допуснете един свидетел, който е извън съдебната зала. В жалбата сме направили искане за допускане на двама свидетели, но водим само един. Това е бащата на жалбоподателката, на чиито адрес тя живее. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания на този етап.

Юрисконсулт П.: Оспорвам жалбата. Административната преписка е представена в цялост и моля да бъде приета. Не възразявам да се приемат доказателствата, представени с жалбата. Представям и моля да приемете доказателства за компетентност на органа, а именно: Заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на управителя на Национален осигурителен институт и Заповед № 1015-21-24 от 26.01.2021 г. на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град. Считам днес представените от страна на жалбоподателя доказателства за неотнормими, тъй като по смисъла на Регламент 987 от 2009 година и Практическият наръчник относно приложимото законодателство, държавата по пребиваване се определя по време на последното трудово правоотношение, а тези доказателства касаят период след прекратяването му. Считам ги за неотнормими. Нямам искания по доказателствата и няма да соча такива.

Адвокат Р.: Това е спорът по същество, по което ще се произнесе съдът. Доказателствата са относими, тъй като в самата жалба сме посочили, че всъщност този център на жизнени интереси не е постоянна величина и същият може да бъде изменен или променен. Жалбоподателката вече е родила детето си в Република България, то е български гражданин, сключила е трудово правоотношение с български работодател. Съгласно практиката на Върховен административен съд, която ще покаже по-късно, сочи, че това не е постоянна величина.

Юрисконсулт П.: Считам, че точно това е по същество. По отношение доказателствата аз твърдя, че са неотнормими към процесния период.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** по делото представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** по делото писмените доказателства представени от двете страни в днешното съдебно заседание.

ДОПУСКА на жалбоподателката един свидетел при режим на довеждане в днешното

съдебно заседание.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: Б. С. С., 61 годишен, български гражданин, безработен, неосъждан, без дела със страните. Баща на жалбоподателката. СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля С., че поради близкото родство и на основание чл. 166, ал. 1, т. 2 от ГПК има право да откаже да дава показания.

Свидетелят изрично заяви: Желая да свидетелствам.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля С. (на въпроси на адвокат Р.): Баща съм на И.. През 2014 година тя отиде да работи в Англия. Миналата година, месец октомври, се върна окончателно. Живее на адреса, който е посочен, това е нашата къща. Живеем заедно: тя, аз и майка ѝ, нейният брат. Наскоро ми се роди внуче. Фактът, че тя роди тук детето си, то е български гражданин, надяваме се и нейното желание е да го отглежда тук и да живее тук.

Адвокат Р.: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Свидетелят С. (на въпроси на юрисконсулт П.): Семейството ѝ, родителите ѝ, бяхме тук. Тя няма друго семейство. Нейното семейство е тук, в България. Във Великобритания предполагам, че е била на постоянен трудов договор. Нямам представа защо този договор е прекратен. Там тя се издържаше сама. Живееше под наем. Случвало е да сменя жилището, но не често. През периода 2014-2020 година се връщаше доста често в България. Имало е периоди, когато през месец си е идвала, както и други периоди когато си е идвала през три месеца. Отпуските си прекарваше в България. Постоянно е споделяла с нас намеренията си да се върне в България за постоянно.

Юрисконсулт П.: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което освободи същия от съдебната зала.

Адвокат Р.: Не държа за провеждане на разпит на втори свидетел. Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

Юрисконсулт П.: Нямам доказателствени искания, освен ако колегата не смята за необходимо да докаже пребиваването в България. От наша страна няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

Адвокат Р.: Лично аз не считам за необходимо, с оглед обстоятелството, че спорът е правен.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат Р.: Моля да постановите решение, с което да отмените обжалваното разпореждане на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО и Решението на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град, с което същото е потвърдено, като неправилно и незаконосъобразно. Мотивите за това сме посочили в депозираната жалба, като само за кратко ще допълня, че ние считаме, че ТП на Национален осигурителен институт С.-град неправилно тълкува разпоредбите на международното законодателство, които касаят определението „център на жизнени интереси“. Центърът на жизнени интереси на моята доверителка и към настоящия момент, с оглед обстоятелството, че обжалваният акт все още не е влязъл в законна сила, вече е изцяло променен и то от обективни житейски фактори, на първо място раждането на детето ѝ, което е български гражданин, на второ място – започването на работа по трудово правоотношение с български работодател. Тези обстоятелства сочат намерението на госпожа С. да живее, работи и отглежда своето дете на територията на Република България. Да бъде лишена една майка от справедливо полагащото ѝ се обезщетение за безработица като бъде препращана от органите на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град към друга институция на държава-членка, е неправилно и най-малкото неморално, а се явява и невъзможно поради обстоятелството че, първо: сроковете, в които госпожа С. следва да изисква обезщетение за оставане без работа в Кралство Великобритания, вече са изтекли и на второ място: съгласно тяхното законодателство, за да получаваш обезщетение за безработица, следва да имаш постоянен или настоящ адрес на територията на Кралството. Моята доверителка не отговаря на тези условия. Практиката на Върховен административен съд е бедна в това отношение, но успях да намеря две решения, които представям за сведение на съда. Това са Решение № 222 от 08.01.2019 година постановено от Върховен административен съд на Република България – Шесто отделение по административно дело № 8158 по описа на съда за 2018 година и Решение № 4601 от 27.03.2019 година постановено от Върховен административен съд на Република България – Шесто отделение по административно дело № 14847 по описа на съда за 2018 година. В този смисъл моля за Вашето решение. Моля да постановите в полза на моята доверителка извършените разноски за настоящото производство под формата на адвокатски хонорар в размер на 1000 лв. (хиляда лева) и държавна такса в размер на 10,00 (десет) лева, или общо 1010,00 (хиляда и десет) лева. Представям договор за правна помощ. Моля за Вашето решение.

Юрисконсулт П.: Моля да отхвърлите жалбата като абсолютно неоснователна и недоказана включително и с оглед това, че свидетелят е баща на жалбоподателката. На първо място искам да подчертая, че никой не иска да лишава жалбоподателката от нейно право на обезщетение. Въпросът е коя е компетентната страна, която трябва да се произнесе. От тази гледна точка действително въпросът е правен. Жалбоподателката е представила лично приносим документ U1 от Великобритания, който се издава на лица, които са напълно безработни по смисъла на Регламента. Този документ се издава при две хипотези – по чл. 64, където става въпрос за износ на обезщетения и по чл. 65, където вече става въпрос за държава на пребиваване. Ние твърдим, че в случая хипотезата, случаят следва да се подведе под хипотезата на чл.

64, тъй като Република България не се явява, по смисъла на последната разпоредба, държава на пребиваване, тъй като лицето не доказва, че тук е бил центърът на жизнените му интереси през времето, когато е упражнявало доходоносна дейност във Великобритания. С оглед сложността от правна гледна точка моля да ни бъде дадена възможност за писмени бележки. Възразявам за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и с оглед изхода на делото, моля в полза на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Реплика на адвокат Р.: Неправилно административният орган тълкува обстоятелствата, че преценката относно центърът на жизнените интереси следва да се прави именно към момента на напускането на държавата по пребиваване. При разглеждане на въпросното дело ще Ви направи впечатление, че от датата на подаване на заявлението за обезщетение за безработица и регистрацията в Бюрото по труда на жалбоподателката, до датата на произнасянето е минал един много значителен период от време. Отново заявявам, че към настоящия момент отказът по обжалвания административен акт не е влязъл в сила, а обстоятелствата вече са изцяло променени, като жалбоподателката, в случай че ѝ беше отпуснато обезщетение за безработица, щеше да го получава до края на месец юни тази година. Поради това при решаване на делото моля да извършите Вашата преценка на правните разпоредби и доказателствата, дори и към настоящия момент, защото считам, че само така би могло да се вземе правилно решение по делото.

Реплика на юрисконсулт П.: Във връзка с това, че релевантен е периодът точно когато лицето е упражнявало трудова дейност във Великобритания, соча решение на Съда на Европейския съюз по делото 7676, което ще цитирам в бележките си по-подробно, така и Практическият наръчник относно приложимото законодателство, където разглежданите примери касаят времето, през което е полагана трудовата дейност. Освен това в преамбюла на този Практически наръчник категорично е посочено, че неговото създаване е за да се създадат ясни и защитни механизми, които да не позволяват граждани на държава-членка да злоупотребяват със системите за социална сигурност при установяване в друга европейска държава. Твърдим, че в случая е налице износ на обезщетение и в случая е приложим чл. 64 от Регламент 883 от 2005 година.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 7-дневен срок считано от днес за депозиране писмени бележки по предмета на делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

